

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

2. § 17 affattes således:

»§ 17. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

1) Spørgsmål om afgrænsningen af afgiftspligtige virksomheder efter § 1, § 2, stk. 3, og § 2 a.

2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter § 4.

3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 17. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

1) Spørgsmål om afgiftspligten.

2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.

3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i Stk. 1. nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 17 a ophæves.

§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndighedernes afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

4. § 18, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 18. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 24

I lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 30. juni 1994, som ændret senest ved § 26 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse efter stk. 1.«

§ 2. Skatteministeren kan efter samråd med det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn fritage varer af typer, der må antages udelukkende at blive anvendt til erhvervmæssigt formål, for afgift. Skatteministeren kan endvidere efter samråd med nævnet fritage varer for afgift, såfremt varernes anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn i ganske særlig grad taler derfor.

2. § 16, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 16. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

3. § 17 affattes således:

»§ 17. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke